

MANIFEST PLATAFORMA 31D (2012)

Els Països Catalans decidim: Autodeterminació!

La Diada és un bon moment per fer balanç de l'any, un any ha estat ple de moments difícils i complicats, però també ple de lluites i de resistència. Avui dia Mallorca està patint un dels atacs més grans que es recorden d'ençà la Transició espanyola: el nostres drets socials i nacionals són assaltats diàriament pel govern espanyol i pel govern titella d'aquest, el govern de Bauzà amb els seus consellers i tots aquells que odien el nostre poble, i la justícia i la democràcia.

Durant aquest 2012 les retallades socials de Bauzà i Rajoy no han fet més que augmentar: mentre no deixen de treure drets a les classes populars, no han tocat el pressupost de la Casa Reial espanyola, ni de les forces de seguretat de l'estat o els doblers que dediquen al hotelers, autèntics senyors d'aquesta terra nostra. Mentre l'atur i la precarietat social no deixen de créixer, la qual cosa ens porta a una de les pitjors situacions dels darrers 40 anys, els governs espanyolistes i capitalistes de Bauzà i Rajoy ens apliquen dia sí i dia també retallades a drets bàsics, com la sanitat, l'educació o els serveis socials. Retallen allò que més haurien de promoure en temps de crisi, allò que la gent necessita més no ja per dur una vida digna, sinó per sobreviure.

El problema de l'habitatge, per desgràcia, mereix un punt a part. Mentre fa un temps pareixia que aquests problema afectava únicament al jovent, avui dia s'ha estès a un elevat nombre de persones de les classes populars. L'avarícia dels bancs no té límits, i dia rere dia desnonen a gent de ca seva, la fan fora, la deixen en la més terrible de les misèries. Això ho fa l'estat espanyol i els seus cossos de seguretat, que no fan més que seguir les ordres de les entitats bancàries, autèntiques responsables de la situació. A sobre, mentre fan a la gent fora de ca seva, els bancs són rescatats amb doblers públics, un autèntic robatori al nostre poble. I aquella sacrosanta constitució que invoquen per anorrear la nostra llengua, se la passen pel folre amb el tema de l'habitatge. Els desnonaments són, al cap i a la fi, l'autèntica cara del capitalisme europeu a ca nostra, que ja no té ni un mínim d'humanitat.

A més de les retallades socials i laborals, els mallorquins, com la resta de territoris dels Països Catalans, hem patit un dels atacs més durs a la nostra identitat nacional des de la fi del Franquisme. El projecte d'eliminar el català de l'administració pública i de les escoles s'està duent a la pràctica aquí i ara. Els és igual que milers de ciutadans es manifestin a favor de la llengua catalana o que la gran majoria de la població no mostri cap oposició a la immersió lingüística: ells segueixen ordres de Madrid i tiraran endavant si no els fem fora ben aviat. S'han atrevit a espanyolitzar els noms dels nostre pobles i ciutats, a canviar lleis que tenien un ampli suport social, a fer desaparèixer pràcticament el català dels mitjans públics, a atacar als nostres mestres i professors, i fins i tot a la universitat. No tenen límit ni en volen tenir, i ja és hora que en siguem conscients i treballem fort per a fer-los fora de les institucions.

Una de les xacres que més hem sofert a Mallorca enguany ha estat la repressió: si bé ja havia començat abans, els 4 de la Diada del 2010 en som un exemple, durant aquest any ha explotat, i a hores d'ara més de 80 persones estam imputades i immerses en processos judicials per la seva lluita contra les polítiques del Partit Popular. Aquesta repressió afecta a molta gent a hores d'ara, però sobretot als moviments populars de Mallorca, on, especialment, l'Esquerra Independentista, o altres moviments socials, com l'estudiantil, el moviment llibertari o a les desenes de persones que no s'arronsen ni davant les seves polítiques ni davant la seva policia, les seves agressions i les seves amenaces de presó. Els

governants actuals volen imposar una política de la por a tot arreu, a Pollença, a Sóller, a Felanitx, Bunyola, Inca i a tots els pobles de Mallorca, i davant s'hi troben una gent alegre, unida i combativa que els planta cara. És per això que avui els volem enviar una forta abraçada, i tot el nostre coratge i suport, i posar-nos a nosaltres mateixos d'exemple com a dues de les persones que estàvem encausades pels fets de la Diada de l'any 2010. Després de patir un procés judicial ple de mentides i manipulacions i enfrontar-nos a l'amenaça de la presó, hem estat absolts.

Davant aquesta situació de retallades i repressió, més i més gent ha dit prou i han decidit prendre les regnes del seu futur, organitzant-se i lluitant. Aquesta és, sens dubte, la gran notícia d'enguany, a la lluita històrica de moviments socials, sindicals i d'alguns partits a la oposició s'han sumat a la resistència i la l'augment de les resistències, de les lluites i de la construcció de plataformes i entitats que s'oposen a les polítiques que ens volen destruir: la Plataforma Crida, la Plataforma d'Afectades per la Hipoteca, les lluites contra el tancament d'hospitals, la Plataforma contra els peatges, el Coso, la campanya 'A Mallorca en català', els padrins i padrines flauta, les desenes de col·lectius locals que defensen el seu poble, associacions de pares i mares, els ateneus i casals on construïm el món que somiam, organitzacions ecologistes com el GOB amb campanyes èxiteses com la de Ses Covetes i un llarg etcètera, que mai no acaba, i que és la nostra força més gran, la nostra fantàstica carta de presentació davant l'espanyolisme i el capitalisme. També destacar el naixement del Bloc Unitari anticapitalista (aglutinador de bona part dels moviments anticapitalistes de l'illa) així com del Consell de la Societat civil de Mallorca com a punt de trobada estable de bona part del teixit associatiu. No podem oblidar, sens dubte, la campanya dels llaços pel català, la major campanya de desobediència civil que s'han fet mai a aquesta terra, i que per això és atacada diàriament, fins el punt que el govern feixista de Bauzá vol canviar la llei per a poder callar al professorat. Des d'aquí, els volem enviar una altra abraçada, i donar-los les gràcies per la seva lluita i el seu exemple. I tampoc no podem oblidar l'exemplar lluita dels Jubilats per Mallorca, que ens fan sentir petits amb les seves accions per la nostra llengua, fins i tot jugant-se la salut. Una abraçada enorme a tots ells.

Quant a la nostra nació, els Països Catalans, hem de dir que estam molt contents de veure com augmenta la consciència nacional, i com l'Estat espanyol ja no pot amagar més que, per exemple, el Principat de Catalunya està molt a prop de la seva llibertat. Amb tot hem de dir que, davant això, nosaltres, mallorquins i mallorquines de les diverses entitats de la Plataforma 30D, volem dir més fort que mai que 'Som Països Catalans', i que la nostra nació va de Fraga a Maó i de Salses a Guardamar, i la volem tota, rica i plena. Hem de dir també, que tot el que està passant ens obliga a mirar-nos, i repensar-nos, i inventar nous camins que imaginin i desenvolupin el nostra rumb cap a la llibertat conjunta de tots els territoris de la nostra nació.

I és que avui, com fa més de 20 anys quan començarem a manifestar-nos, seguim lluitant per la llibertat com a poble i com a persones, la llibertat social i nacional, dues cares de la mateixa moneda. Dins aquest camí ens trobam alguns enemics que volen retallar-nos els nostres drets i la nostra identitat, avui més que mai, però no ens quedam amb allò dolent, sinó amb allò bo: amb tots els amics que fem lluitant i construint el nostre món, que s'oposa diàriament al seu. A tots ells i elles els volem enviar una abraçada molt forta, i dir-los que un any més seguim lluitant, amb tota la força, il·lusió i coratge que sempre ens ha caracteritzat.

Moltes gràcies, visca Mallorca i visca la terra!